

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Wyszedł z druku i jest do nabycia w Administracji „Dziennika Urzędowego Ministerstwa

Skarbu“ zeszyt VIII „Zbioru Orzeczeń Taryfowych“.

Cena 1 egz. wynosi zł. 1.00, z przesyłką zł. 1.15, poleconą zł. 1.65.

- TREŚĆ:** **Przepisy ogólne:** 225. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z d. 11 czerwca 1929 r. w sprawie urzędowych blankietów wekslowych. 226. Komunikat Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. ros. osób prawnych.
- Podatki od spadku darowizn:** 227. Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. V. 5411/7 29 z d. 28 czerwca 1929 r. w sprawie zezwolenia Zakładom Ubezpieczenia na wypłatę sum ubezpieczonych, płatnych na wypadek śmierci spadkodawcy, przed wymiarem podatku spadkowego.
- Opłaty stemplowe:** 228. Rozporządź. Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z d. 11 czerwca 1929 r. w sprawie urzędowych blankietów wekslowych.
- Przepisy celne:** 229. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 24 czerwca 1929 r. o umundurowaniu urzędników celnych. 230. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa, z d. 5 czerwca 1929 r. o ulgach celnych. 231. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 5 lipca 1929 r. o częściowej zmianie przepisów do rozporządzenia o zwrocie cła przy wywozie maszyn włókienniczych. 232. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 12 czerwca 1929 r. w sprawie utworzenia w Ożennie posterunku celnego. 233. Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. IV. W. 4.500/4 29 r. w sprawie upoważnienia urzędów celnych I. kl., do dokonywania odprawy warunkowej narzędzi montażowych. 234. Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. VI. 685/3 29 z d. 27 maja 1929 r. w sprawie artykułów, sprowadzanych z zagranicy w czynnym obrocie uszlachetniającym, a zakazanych do przywozu.
- Sprawy budżetowe:** 235. Uchwała Rady Ministrów z d. 13 lipca 1929 r. o dodatkowym kredycie na okres budżetowy od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. na akcję przeciwpowodziową w województwie stanisławowskim.
- Przepisy walutowe:** 236. Obwieszczenie Ministra Skarbu z d. 13 lipca 1929 r. o wysokości sumy, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach, oraz kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.
- Pożyczki państwowe:** 237. Obwieszczenie Ministra Skarbu z d. 10 lipca 1929 r. w sprawie zamortyzowania obligacji 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924. 238. Obwieszczenie Ministra Skarbu z d. 10 lipca 1929 r. w sprawie zamortyzowania obligacji 5% państw. konwers. poz. kolejowej z r. 1926.
- Przepisy o państwowej służbie cywilnej:** 239. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1929 r. o umundurowaniu urzędników celnych. 240. Ruch służbowy w Ministerstwie Skarbu.
- Przepisy emerytalne:** 241. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki społecznej, Ministra Spraw Wojsk. i Ministra Skarbu z d. 15 czerwca 1929 r. w sprawie podziału zakresu działania Ministrów przy wykonaniu ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową. 242. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojsk. Ministra Skarbu, Min. Pracy i Op. Społ. Min. Spr. Zagr. i Min. Sprawiedliwości z d. 6 lipca 1929 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzeń wykonawczych do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Przepisy ogólne.

225.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAWIE- DLIWOŚCI

z dnia 11 czerwca 1929 r.

w sprawie urzędowych blankietów wekslowych.

Na podstawie art. 18 i 176 (ustępu drugiego) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplo-
wych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) zarządza się
co następuje:

§ 1. W ustępie drugim § 23 rozporządze-

za	20 gr.	dla sumy	wekslowej,	ponad	50 zł.	nieprzewyższającej	50 zł.
"	30	"	"	"	"	"	100 "
"	60	"	"	"	"	"	200 "
"	90	"	"	"	"	"	300 "
"	1 zł. 20	"	"	"	"	"	400 "
"	1 " 50	"	"	"	"	"	500 "
"	1 " 80	"	"	"	"	"	600 "
"	2 " 10	"	"	"	"	"	700 "
"	2 " 40	"	"	"	"	"	800 "
"	2 " 70	"	"	"	"	"	900 "
"	3 "	"	"	"	"	"	1.000 "
"	6 "	"	"	"	"	"	2.000 "
"	9 "	"	"	"	"	"	3.000 "
"	12 "	"	"	"	"	"	4.000 "
"	15 "	"	"	"	"	"	5.000 "
"	18 "	"	"	"	"	"	6.000 "
"	21 "	"	"	"	"	"	7.000 "
"	24 "	"	"	"	"	"	8.000 "
"	27 "	"	"	"	"	"	9.000 "
"	30 "	"	"	"	"	"	10.000 "
"	60 "	"	"	"	"	"	20.000 "

Blankiety wekslowe są sporządzone z pa-
pieru, zaopatrzonego w znak wodny, przedsta-
wiający: w blankietach czterech pierwszych kategorii
(groszowych) — plecionkę, złożoną z romboidów
i sześcioboków, w blankietach pozostałych kate-
gorij (złotowych) — plecionkę, złożoną z rombów
i sześcioboków; przytem w blankietach złoto-
wych w każdym sześcioboku znajduje się orzeł
państwowy.

Wymiar blankietów wekslowych wynosi 28
na 10,8 cm.

Blankiet wekslowy składa się z trzech czę-
ści: z tekstu objaśniającego, z winiety oraz z prze-
strzeni, przeznaczonej na napisanie umowy we-
kslowej; część trzecia w blankietach wekslowych,
wymienionych w ustępie drugim niniejszego para-
grafu pod 1), zawiera wydrukowany schemat umo-
wy wekslowej.

Tekst objaśniający znajduje się na lewym
węższym brzegu blankietu i składa się z trzech
zdań, umieszczonych równolegle do owego brze-
gu. Zdanie pierwsze brzmi: „Urzędowy blankiet
wekslowy”; zdanie drugie: „Cena . . . . . gr.”,
względnie „. . . . . zł.”, lub „. . . . . zł. : : gr.”;
zdanie trzecie: „Dla weksli, których suma nie
przewyższa . . . . . zł.”. Zdanie pierwsze i trzecie

nia z dnia 20 listopada 1926 r., zawierającego
przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stem-
powych (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) zdanie
trzecie otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie jednoczesnego poboru dwóch lub
więcej rodzajów znaków stemplo-
wych należy co do każdego rodzaju sporządzić osobne zamówie-
nie”.

§ 2. § 155 powołanego rozporządzenia
otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłatę stempłową od weksłu uiszcza się
zasadniczo przez napisanie go na urzędowym blan-
kiecie wekslowym.

Wypuszczone zostaną dwa rodzaje urzędo-
wych blankietów wekslowych:

1) ze schematem umowy wekslowej, 2) bez
tego schematu, a w każdym rodzaju 21 kategorii
wartości, a mianowicie:

jest wykonane pismem angielskim, zdanie dru-
gie — kursywą.

Wymiar krańcowych punktów winiety wy-
nosi 96,5 na 36 mm. Winieta składa się z trzech
tarcz: górna i dolna są okrągłe, środkowa jest
cwalna. Tarcze: górna i środkowa posiadają tło
ciemne, którego barwą jest właściwy kolor winie-
ty (wymieniony w następnym ustępie niniejszego
paragrafu); tarcza dolna posiada tło jasne, którego
barwą jest kolor tła winiety, względnie — przy
blankietach wartości od 20 gr. do 90 gr. — tło
białe. W tarczy górnej jest umieszczony biały
orzeł polski, wylaniający się z ciemnego tła tar-
czy. W tarczy środkowej znajduje się biały napis,
równoległy do węższych boków blankietów, wy-
laniających się z tła; napis ten brzmi: „OPŁATA
STEMPLOWA GR . . . . . GR.”, względnie
„ZŁ. . . . . ZŁ.” lub „. . . . . ZŁ. : : GR.”; W tarczy
dolnej znajduje się napis, równoległy do szerszych
boków blankietu, wykonany barwą, stanowiącą
właściwy kolor winiety; napis ten brzmi: „. . . .
GROSZY” względnie „. . . . . ZŁOTE” lub „. . . . .
ZŁOTYCH” lub „1 ZŁOTY . . . GROSZY”. lub
„ZŁOTE . . . . GROSZY”. Wszystkie tarcze są
ujęte w stylizowaną ornamentację z motywów ro-
ślinnych.

Na blankietach wartości od 20 gr. do 90 gr. włącznie winieta jest koloru granatowego. Na innych blankietach winieta jest dwukolorowa, a mianowicie: na blankietach wartości od 1 zł. 20 gr. do 2 zł. 70 gr. włącznie kolor właściwy winiety jest granatowy, a tło pomarańczowe; na innych blankietach kolor właściwy winiety jest czerwony, a tło zielone.

Schemat weksla brzmi:

.....	dnia	.....	19	r.	Na	.....
.....	zapiac	.....	.....	.....	za ten	.....
.....	weksel na zlecenie	.....	.....	.....	sumę	.....

Płatny

§ 3. § 198 powołanego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Aż do dalszego zarządzenia mogą być używane urzędowe blankiety wekslowe, sporządzone według wzorów, opisanych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 515), z dnia 23 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 775) oraz w pierwotnym tekście § 155 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713)“.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Sprawiedliwości;

(—) *St. Car.*

(D. U. R. P. z dnia 18 lipca 1929 r. Nr. 52, poz. 423).

226.

Likwidacja b. rosyjskich osób prawnych.

Komitet Likwidacyjny do spraw b. rosyjskich osób prawnych, działający na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III.28 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 377), w dalszym ciągu ogłosił w Monitorze Polskim następujące uchwały o przystąpieniu do likwidacji, znajdującego się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej mienia, poniżej wyszczególnionych b. ros. osób prawnych, oraz o wyznaczeniu likwidatorów tego mienia:

w Nr. 124 z dn. 1 czerwca 1929 r.

1. b. „Rosyjsko-Francuski Bank Komer-cyjny“,
- b. ros. „Spółka Akcyjna Lnianych i Jutowych wyrobów“.

w Nr. 135 z dn. 14 czerwca 1929 r.

1. b. „Rosyjski Bank dla Handlu Zewnętrz-nego“.

2. b. ros. „Mińskie Tow. Kredytowe Miej-skie“.

3. b. ros. „Bank Zjednoczony“.

Zainteresowanym przysługuje prawo wnoszenia sprzeciwów w terminie sześciotygodniowym oraz zgłaszania roszczeń w terminie trzymiesięcznym od daty ogłoszenia o przystąpieniu do likwidacji w Monitorze Polskim.

Sprzeciwy i roszczenia należy skierowywać do Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. rosyjskich osób prawnych, ul. Rymarska 3, Ministerstwo Skarbu, pokój Nr. 304.

Podatki od spadku i darowizn.

227.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. V. 5411/7 29

z dnia 28 czerwca 1929 r.

w sprawie zezwolenia Zakadom Ubezpieczenia na wypłatę sum ubezpieczonych, płatnych na wypadek śmierci spadkodawcy, przed wymiarem podatku spadkowego.

W związku z postanowieniami § 84 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 25 sierpnia 1923 roku Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 794, obowiązującego na obszarze b. zaboru rosyjskiego, oraz § 57 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 25 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 796, obowiązującego na obszarze b. zaboru pruskiego, według których wypłata sum ubezpieczonych, płatnych wskutek śmierci spadkodawcy, nastąpić może zasadniczo tylko za uprzednim zezwoleniem właściwej władzy skarbowej lub za okazaniem zaświadczenia stwierdzającego, że suma ubezpieczona została wciągnięta do podstawy wymiaru podatku spadkowego i że wymierzony podatek uiszczono w zupełności, — Ministerstwo Skarbu, Departament Podatków i Opłat, zezwala Zakładom Ubezpieczenia wszelkiego rodzaju — celem umożliwienia im szybszego uruchomienia części sum ubezpieczonych, płatnych na wypadek śmierci spadkodawcy, na powyższych obszarach — analogicznie ze stanem prawnym, istniejącym na obszarze b. zaboru austriackiego (§ 28 ces. rozp. z dnia 15 września 1915 r. austr. dz. u. p. Nr. 278 i § 30 rozp. wykon. z dn. 23 grudnia 1915 r. austr. dz. u. p. Nr. 397) — na wypłatę takich sum bez uprzedniego uzyskania osobnego w każdym wypadku zezwolenia właściwej władzy skarbowej pod warunkiem jednakże, że Zakład Ubezpieczenia zatrzyma conajmniej jedną-czwartą część sumy ubezpieczonej do dyspozycji władz skarbowych na pokrycie podatku spadkowego i że wypłacona łączna suma w żadnym wypadku ubezpieczenia nie może przekroczyć maksymalnej kwoty 20.000 zł.

Zakłady Ubezpieczenia są obowiązane o każdej wypłacie dokonanej na podstawie niniejszego zarządzenia natychmiast zawiadomić władzę skarbową, właściwą do wymiaru podatku spadkowego, i zarazem podać jej imię i nazwisko oraz ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy, jakoteż osoby, na rzecz której wypłata nastąpiła, a to pod rygorem tym, że w razie niewypełnienia tego obowiązku lub w razie nieusprawiedliwionej zwłoki wydanie sumy ubezpieczonej będzie uważane za dokonane bez zezwolenia, a Zakład Ubezpieczenia poniesie skutki, połączone z wydaniem przedmiotów spadkowych bez zezwolenia władzy skarbowej, a zatem odpowiadać będzie za podatek skarbowy, o ile on należeć się będzie od wydanej sumy ubezpieczenia (art. 27 Przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 391, ustęp trzeci, § 32 niem. ustawy o podatku spadkowym z dnia 3 czerwca 1906 r. dz. u. Rzeszy, str. 654, w brzmieniu ustępu szóstego art. 48 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299).

O ile w danym przypadku władza wymiarowa, w której okręgu położone jest ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy, sprawę wymiaru podatku spadkowego odstąpiła innej władzy wymiarowej, winna teje natychmiast odstąpić także zawiadomienie, o którym mowa w poprzednim ustępie niniejszego zarządzenia — z zachowaniem przepisowych formalności.

Dyrektor Departamentu:

w z. (—) *P. Michalski.*

(Monitor Polski z dnia 22 lipca 1929 r. Nr. 166, poz. 422).

Opłaty stemplowe.

228.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 czerwca 1929 r.

w sprawie urzędowych blankietów wekslowych

(patrz poz. 225).

Przepisy celne.

229.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1929 r.

o umundurowaniu urzędników celnych.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej

(Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Umundurowanie urzędników celnych winno odpowiadać niżej podanym przepisom i wzorom.

§ 2. Zasadniczy kolor munduru jest ciemnozielony, zaś dystynkcji — złoty; guziki z żółtego metalu (złota) z orłem państwowym: rozmiary guzików: duży — 23 mm. średnicy, mały — 17 mm. średnicy.

3. Mundur składa się z kurtki, spodni, płaszcza i czapki.

a) Kurtka kroju kurtki oficerów marynarki (tabl. Nr. 1) z dwoma rzędami guzików dużych, w każdym rzędzie po 4; zapinana na 3 guziki; u dołu kurtki 2 kieszenie boczne. Długość kurtki taka, aby dół jej z tyłu dotykał płaszczyzny siedzenia przy pozycji siedzącej. Na kołnierzu patki z zielonego aksamitu, koloru nieco jaśniejszego od koloru munduru, w kształcie prostokąta o podstawie 3 cm. i wysokości 5 cm., zakończonego u góry trójkątem równoramiennym o wysokości 2 cm.; u góry patki laska Merkurego w wieńcu z liści laurowych i dębowych, długości 2 cm. z żółtego metalu (tabl. Nr. 2).

Do kurtki należy nosić koszulę białą, oraz biały kołnierz stojący z różkami i krawat (muszkę) czarny, lub biały kołnierz stojący, wkładany i krawat długi czarny.

b) Spodnie długie do trzewików, kroju cywilnego, równej szerokości w dole i w kolanie (bez mankietów) Trzewiki tylko czarne.

c) Płaszcz kroju płaszcza oficerów marynarki (tabl. Nr. 3) cały na podszewce, z dwoma rzędami guzików dużych, w każdym rzędzie po 6, zapinany na 4 guziki, a podczas zimna na 6 guzików, w tyle drągon przytwierdzony w stanie zapomocą dwóch dużych guzików; u dołu z tyłu rozcięcie z czterema małymi guzikami. Na kołnierzu płaszcza patki takie, jak na kołnierzu kurtki.

d) Czapka angielska, kroju czapek oficerów marynarki (tabl. 4 a i b) z sukna koloru munduru, z daszkiem i podpinką ze skóry czarnej lakierowanej; podpinka przytwierdzona do czapki na dwóch małych guzikach. Wokoło czapki aksamitny otok koloru patek; na rondzie czapki nad otokiem orzeł państwowy bez tarcz, z białego metalu (srebrny) (tabl. Nr. 5), na otoku nad podpinką laska Merkurego w wieńcu z liści laurowych i dębowych.

Wymiary: wysokość runda 5 cm., wysokość otoku 5 cm., długość daszka 5 cm., szerokość podpinkki 1½ cm., wysokość orła 4 cm., wysokość laski Merkurego 2 cm.

§ 4. Oznaki stopni służbowych.

Na czapce wzdłuż górnej krawędzi otoku złoty płaski sznur, szerokości 6 mm. (tabl. Nr. 4-a), ponadto u urzędników od VIII st. sł. wwyż poniżej tego sznura w odstępnie 3 mm, drugi, płaski sznur o szerokości 2 mm. (tabl. 4-b).

Na patce kołnierza kurtki: złote haftowane sześciopromienne gwiazdki o promieniu 1 cm., po-

nadto u urzędników od VIII st. sł. wzwyż — złota haftowana taśma szerokości 5 mm.

Urzędnik XII st. sł. nie ma żadnych oznak stopnia na patce.

Urzędnik XI st. sł. ma na patce jedną gwiazdkę (tabl. 6).

Urzędnik X st. s. ma na patce dwie gwiazdki (tabl. 7).

Urzędnik IX st. sł. ma na patce trzy gwiazdki (tabl. 8).

Urzędnik VIII st. sł. ma na patce wzdłuż jej dolnego brzegu taśmę haftowaną szerokości 5 mm. i jedną gwiazdkę (tabl. 9).

Urzędnik VII st. sł. ma taśmę jak urzędnik VIII st. sł. i dwie gwiazdki.

Urzędnik VI st. sł. ma taśmę jak urzędnik VIII st. sł. i trzy gwiazdki.

§ 5. Urzędnikom celnym dozwolone jest noszenie munduru także poza służbą.

§ 6. Urzędnikom celnym przeniesionym w stan spoczynku nie przysługują prawo noszenia munduru.

§ 7. Wszyscy urzędnicy celni, używający munduru służbowego, obowiązani są zmienić do-

tychczasowe oznaki stopni oraz szczegóły munduru, niezgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, do trzech miesięcy od dnia jego ogłoszenia.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 lipca 1920 r. w przedmiocie umundurowania urzędników celnych (Monitor Polski Nr. 175).

Prezes Rady Ministrów:

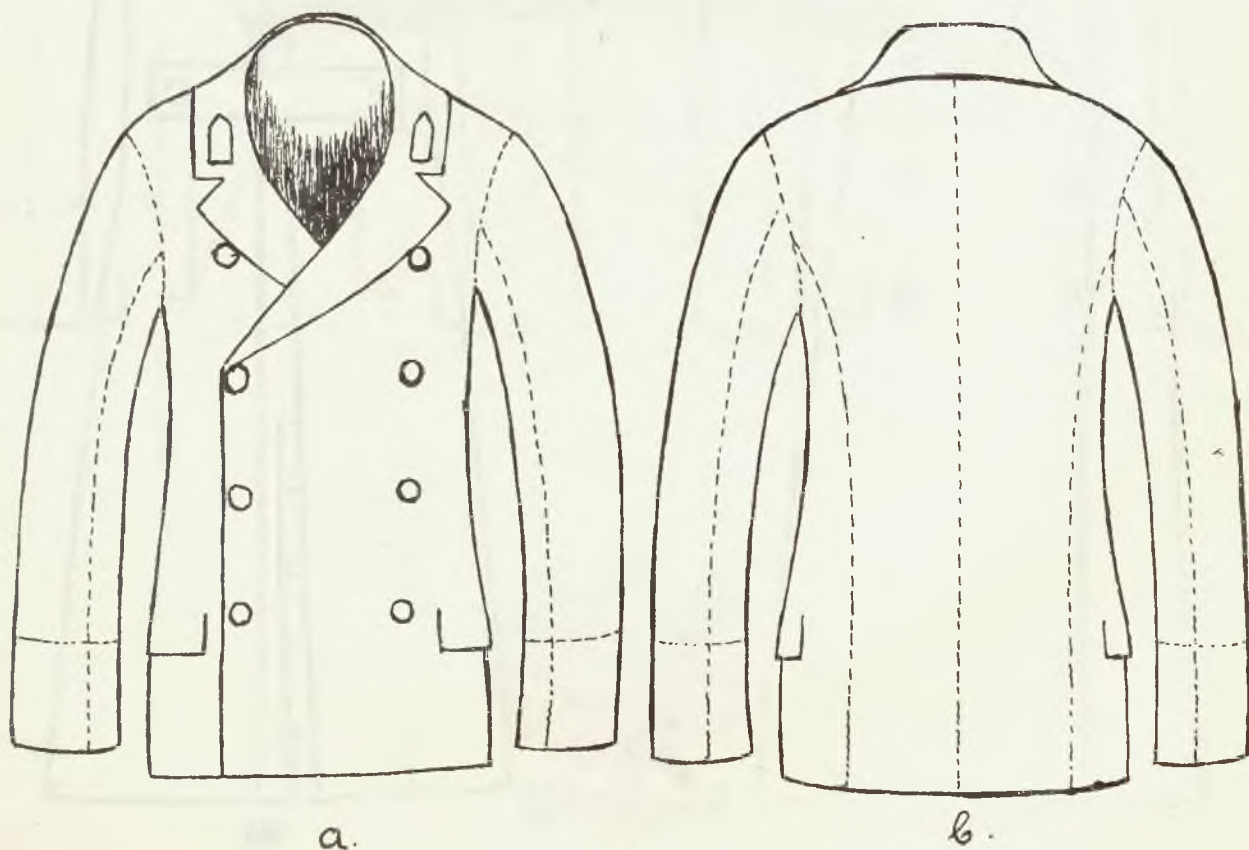
(—) *Świtalski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski*.

(D. U. R. P. z dnia 18 lipca 1929 r. Nr. 52. poz. 420).

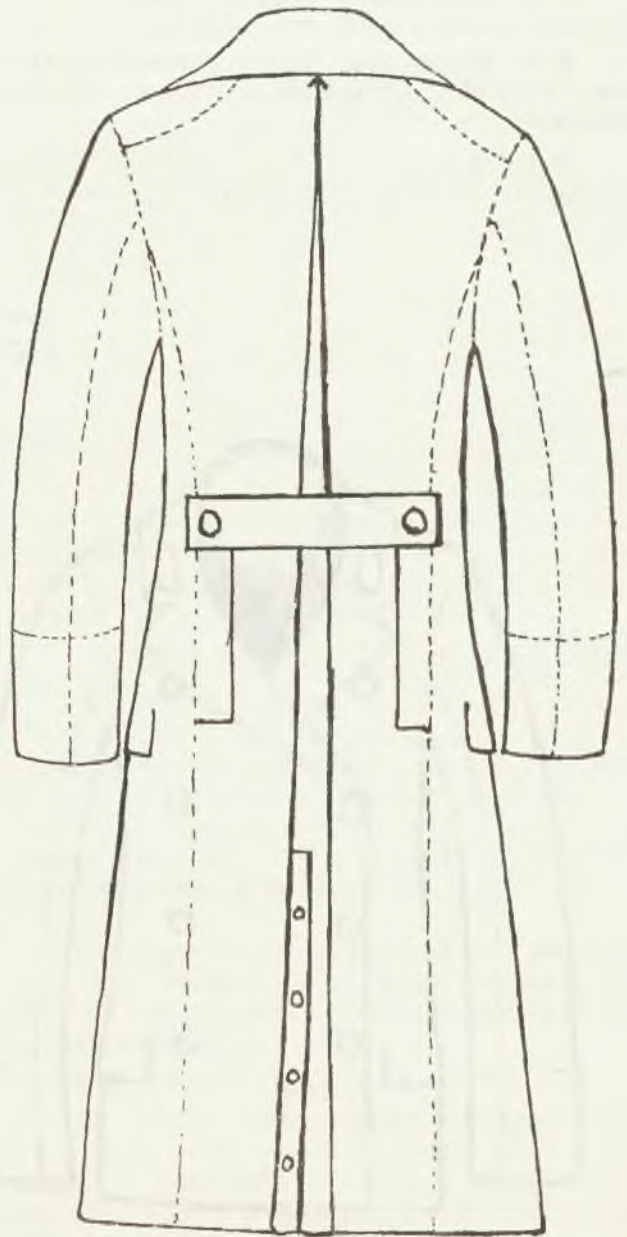
Tab. 1.

Tab. 2.

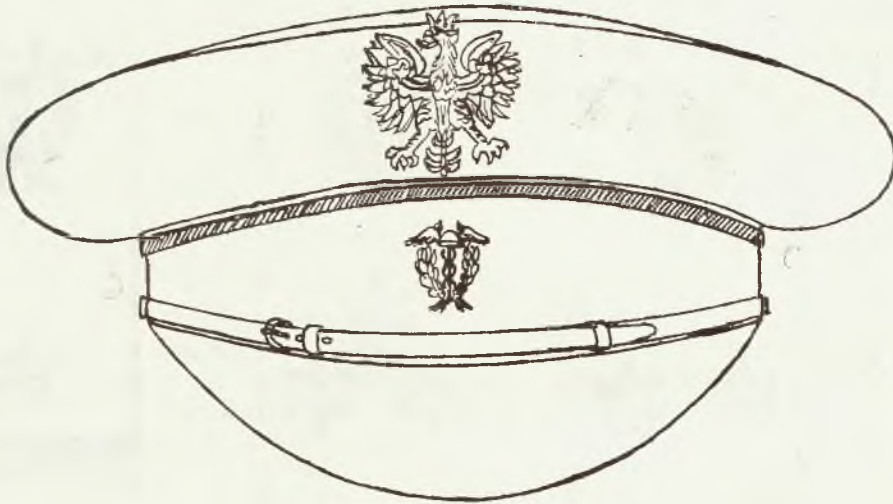
Tab. 3.

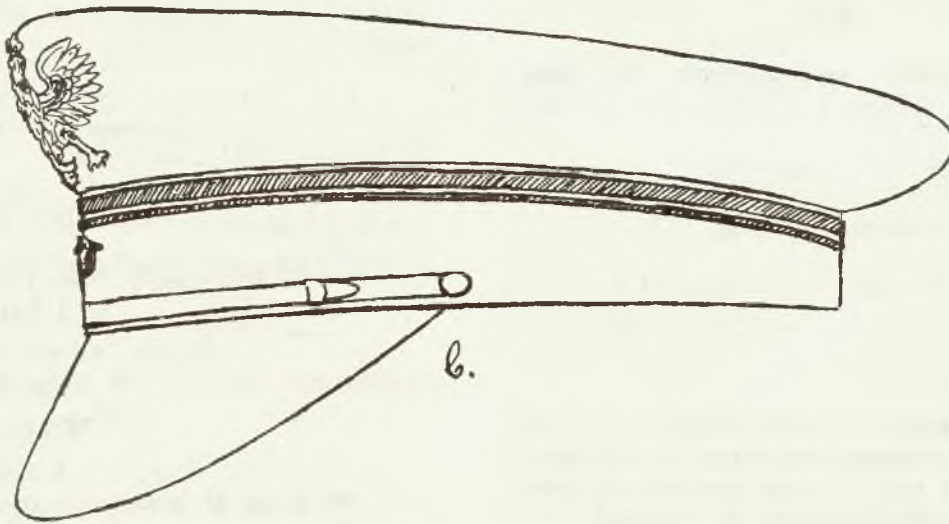
a

b

Tab. 4.

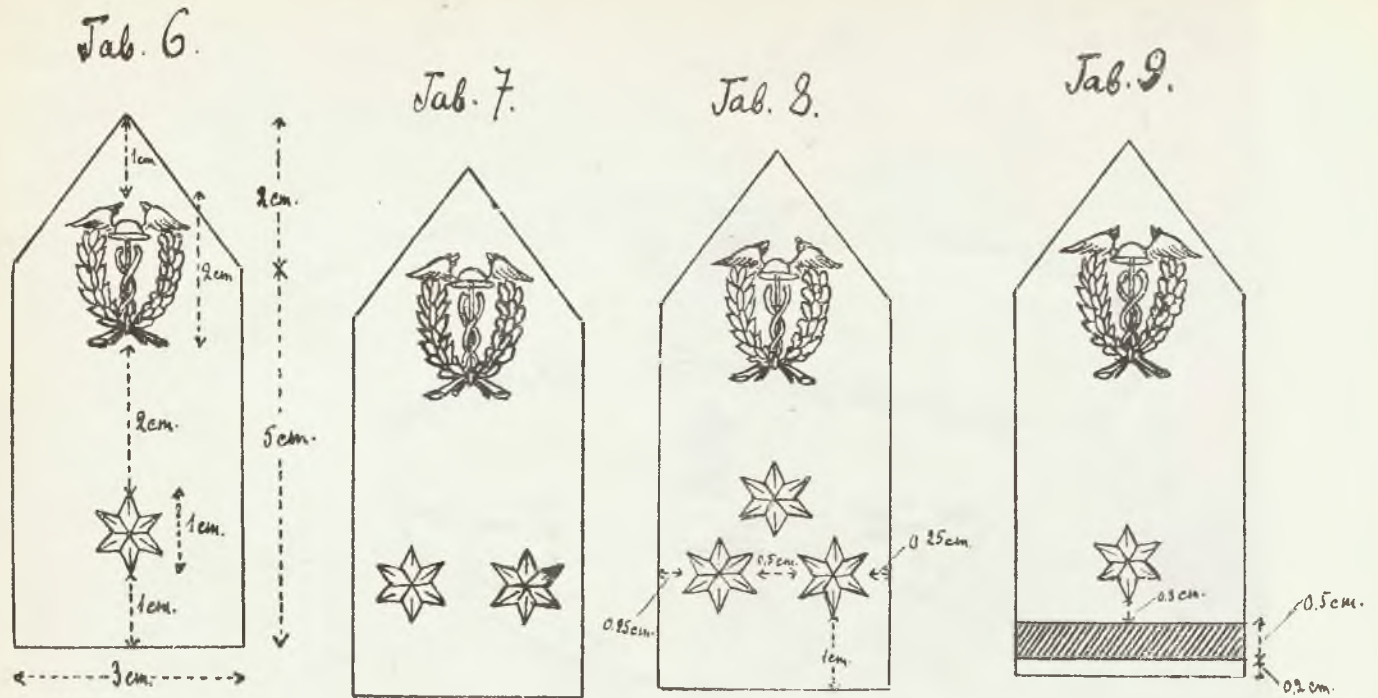
a.

b.

Tab 5.

230.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW; SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 5 czerwca 1929 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 p. b ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary opłacają cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego (autonomicznego) wynosi odpowiedni procent, uwidoczniczony w poniższej tabeli:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego
z 71 p. 5 b), c)	Elektrody z węgla, niewyrabiane w kraju, do wyrobu karbidu, azotniaku, żelazokrzemu (ferrosilicium) i ługu — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	10
z 124 p. 2 a)	Ekstrakt quebrachowy, suchy, niesulfitowany	25
z 152 p. 6 a), b)	Dna wygięte żelazne, stalowe dla t. zw. kotłów krakowskich o średnicy 2700 mm. grubości ścianki 32 mm. i wyżej za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20

W stosunkach z państwami, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66) cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, będzie wynosiło

uwidoczniczony w powyższej tabeli odpowiedni procent cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 3 dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1929 r. włącznie.

Jednocześnie uchyla się rozporządzenie z dnia 12 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 953).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:

(—) *K. Niezabytowski.*

(D. U. R. P. z dnia 23 lipca 1929 r. Nr. 53, poz. 428).

231.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 lipca 1929 r.

o częściowej zmianie przepisów wykonawczych do rozporządzenia o zwrocie cła przy wywozie maszyn włókienniczych.

Na zasadzie § 5 rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 19 listopada 28 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie maszyn włókienniczych (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 851) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Paragraf drugi rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1929 r., dotyczącego przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 19 listopada 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie maszyn włókienniczych („Monitor Polski” Nr. 27/1929, poz. 48 — Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr. 4/1929, poz. 41), otrzymuje następujące brzmienie:

„Do dokonywania odprawy celnej wywozowej maszyn włókienniczych, oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów przy uiszczeniu cła (a nie ubocznych należności celnych) upoważnia się wszystkie kolejowe i morskie urzędy celne, położone na obszarze politycznym Rzeczypospolitej Polskiej. Do odprawy wywozowej części maszyn włókienniczych — tylko urząd celny w Bielsku, inne natomiast urzędy celne jedynie na wypadek, jeśli zostaną one — na wniosek interesowanych firm eksportowych — zaopatrzone w katalogi, zaakceptowane przez Ministerstwo Skarbu.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*

(Monitor Polski z dnia 23 lipca 1929 r. Nr. 167, poz. 423).

232.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 czerwca 1929 r.

w sprawie utworzenia w Ożenniu posterunku celnego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 64 z 1921 r.) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie ustanawia się na dotychczasowej drodze ubocznej Bardjów — Zborów — Niż, Polanka — Ożenna — Grab Krempna — Żmigród — Jasło Posterunek Celny w Ożenniu.

W związku z tem powyższa droga uboczna staje się przejściem granicznym.

§ 2.

Do zakresu czynności posterunku celnego należy odprawa podróżnych i ich środków lokomocji oraz mieszkańców pogranicza.

Przewóz towarów przez posterunek celny jest wzbroniony.

§ 3.

Odprawę osobową uskutecznią posterunek celny w czasie od 1 kwietnia do 31 października na zasadach, obowiązujących urzędy celne, ustanowione przy drogach kołowych.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski*

(Monitor Polski z dnia 25 czerwca 1929 r. Nr. 144, poz. 365).

233.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV. 4500/4/29

z dnia 31 maja 1929 r.

w sprawie upoważnienia urzędów celnych I kl. do dokonywania odprawy warunkowej narzędzi montażowych.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz Urzędów celnych I klasy.

Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, upoważnia urzędy celne I kl. do dokonywania we własnym zakresie odprawy warunkowej narzędzi montażowych, przesyłanych do kraju przez zagraniczne do zmontowania sprowadzanych od tych firm maszyn i aparatów, o ile narzędzia te nie mogłyby być zwolnione od cła na podstawie art. 10 p. 11 rozp. o tar. celnej i § 7 p. 11 rozp. o postępowaniu celnym.

Przy zgłoszeniu tych narzędzi do odprawy strona winna w deklaracji celnej szczegółowo wymienić wszystkie narzędzia, względnie dołączyć specyfikację ich i zaznaczyć, że przywieziono je do czasowego użytku, oraz wskazać termin powrotnego wywozu.

Gdyby w terminie tym narzędzia nie mogły być wywiezione z powrotem zagranicę, strona winna powiadomić Urząd celny przed upływem terminu i podać nowy termin wywozu.

Po przedłużeniu przez urząd celny terminu wywozu, wniosek strony o ponowne, w razie potrzeby, przedłużenie należy przedstawić Ministerstwu Skarbu.

Zabezpieczenie należności celnych winno być pobierane w gotówce lub w papierach wartościowych, wymienionych w każdorazowo obowiązującym obwieszczeniu Ministerstwa Skarbu (obecnie obowiązuje obwieszczenie z dn. 27 września 1928 r., ogłoszone w Monitorze Polskim Nr. 231/28 r. poz. 530).

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr. Rasiński*

(Monitor Polski z dnia 14 czerwca 1929 r. Nr. 135 poz. 348).

234.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV/685/3/29

z dnia 27 maja 1929 r.

w sprawie artykułów, sprowadzanych z zagranicy w czynnym obrocie uszlachetniającym, a zakazanych do przywozu.

Do Dyrekcji Cei we Lwowie, w Mysłowicach, w Poznaniu, w Warszawie, w Wilnie oraz urzędów celnych, położonych w obrębie tych Dyrekcji.

Towary zakazane do przywozu są wolne od zakazu, o ile są sprowadzane w czynnym obrocie uszlachetniającym. Przewiduje taką wolność za zwyczaj klauzula, zawarta w każdorazowym rozporządzeniu, wprowadzającym zakaz przywozu.

Z natury rzeczy towary, przeznaczone w tym wypadku do uszlachetnienia, winny być w przepisany terminie wywiezione zagranicę w postaci przerobionej (uszlachetnionej) lub też, w razie nieużycia ich na ten cel, w tym stanie, w jakim przybyły z zagranicy, w żadnym zaś razie nie mogą być odprawione definitywnie bez uzyskania odpowiedniego pozwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W związku z tem wyjaśnia się, iż dla zabezpieczenia wywozu zagranicę towarów, o których mowa, należy, przy warunkowej ich odprawie, żądać prócz zabezpieczenia przypadających należności celnych jeszcze specjalnej gwarancji, zabezpieczającej wywóz towarów zabronionych zagranicę. Za gwarancję taką może służyć suma, odpowiadająca całkowitej cenie towarów, — przyjmowana w takiej formie, w jakiej przyjmuje się jednocześnie zabezpieczenie należności celnych.

Jednak urzędowi celnemu, dokonywającym odprawy, będzie przysługiwało prawo w stosunku do firm, godnych zaufania, ograniczenia się do odebrania pisemnego zobowiązania, że dane towary zostaną wywiezione w ciągu ustalonego terminu zagranicę, a że w razie niewywieżenia będzie wpłacona do kasy celnej na korzyść Skar-

bu Państwa ich wartość, w ściśle określonej każdorazowo sumie.

Dyrektor Departamentu:

[—] *Dr. Rasiński.*

(Monitor Polski z dnia 14 czerwca 1929 r. Nr. 135, poz. 349).

Sprawy budżetowe.

235.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1929 r.

o dodatkowym kredycie na okres budżetowy od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. na akcję przeciwpowodziową w województwie stanisławowskim.

Na podstawie art. 6 ustawy skarbowej na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 183) Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. grupa A. Administracja, część 7 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, II Wydatki nadzwyczajne w Dziale 2 w nowym § 16 pod tytułem „Akcja przeciwpowodziowa” kredyt w kwocie 100.000 zł., przeznaczony na akcję przeciwpowodziową w województwie stanisławowskim z powodu wylewu rzek, oraz podwyższu kredyt ustalony w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. grupa A. Administracja, część 14 Ministerstwo Robót Publicznych, I Wydatki zwyczajne, Dział 2, rozdział 2 § 16 pod tytułem, „Usunięcie szkód żywiołowych”, o sumę 50.000 zł. na usunięcie szkód żywiołowych, spowodowanych na drogach i mostach państwowych oraz komunalnych przez powódź w województwie stanisławowskim.

Prezes Rady Ministrów:

w z. [—] *St. Car*

(Monitor Polski z dnia 18 lipca 1929 r. Nr. 163, poz. 410).

236.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 13 lipca 1929 r.

o wysokości sumy, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach, oraz kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatn. kuponu	N A Z W A P A P I E R U	Wartość nominalna	Wartość depozyt. w złotych
A. Papiery Państwowe:			
1/IV i 1/X 1/II i 1/VIII	6% poz. dol. 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1919 r. Nr. 29 poz. 252) 10% poz. kolej. Serja I (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5 poz. 40 oraz Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 83 poz. 798)	dol. 100 fr. zł. 100	600.— 140.—
2/I i 1/VII 2/I i 1/VII	5% poz. konw. z 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 35 poz. 324) 5% konw. poz. kolej. z 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 509 z r. 1926)	zł. 100 zł. 100	40.— 35.—
1/II i 1/VIII	5% Oblig. serji II Prem. Peż. Dol. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 129 poz. 919)	dol. 5	40.—
15 X i 15 IV	7% poz. stabil. z 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 88 poz. 789)	dol. 100 Ł 100	650.— 3.160.—
1/IV i 1/X	4% premj. poz. inwest. (Dz. U. R. P. Nr. 14 poz. 99 z 1928 r.)	zł. w zł. 100	85.—
B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucyj kredytowych:			
30 VI i 31 XII	8% listy zast. B. G. K., opiewające na zł. w zł. Serje A. B. C. D. E.	zł. w zł. *) 100	125.—
1/IV i 1/X	8% oblig. kom. B. G. K., opiewające na zł. w zł. względnie fr. szwajc., wzgl. dolary, funty szt. lub florany holend.	zł. w zł. *) 100	125.—
1 IV i 1 X	7% Oblig. Banku Gosp. Kraj.	zł. w zł. 100	65.—
30 VI i 31 XII	7% listy zast. B. G. K. zł.	zł. w zł. 100	65.—
30 VI i 31 XII	4½% Listy Zast. b. B-ku Kraj. Serja II, III, IV, V, przejęte i skonwert. przez B. G. K. na złote	zł. 100	35.—
30 VI i 31 XII	4% List. Zast. b. B-ku Kraj. Serja II, III, IV, V, przejęte i skonwert. przez B. G. K. na złote	zł. 100	32.—
1/IV i 1/X	4½% Oblig. Komun. b. B-ku Kraj. Serja B. C. D. przejęte i skonw. przez B. G. K. na zł.	zł. 100	32.—
1/IV i 1/X	4% Konw. Oblig. Kolej. b. B-ku Kraj., przejęte i skonwert. przez B. G. K. na złote	zł. 100	30.—
1/IV i 1/X	4% Konw. Oblig. Komun. b. B-ku Kraj. przejęte i skonwert. przez B. G. K. na złote	zł. 100	27.—
2/I i 1/VII	8% Listy Zast. Państw. B-ku Roln. Serji I i II-ej	zł. w zł. *) 100	125.—
2/I i 1/VII	7% Listy Zast. Państw. B-ku Roln. w	zł. w zł. 100	65.—
C. Listy zastawne instytucyj kredytowych prywatnych, gwarantowane przez Skarb Państwa:			
1 IV i 1 X	7% i 8% List. Zast. T-wa Kred. Przem. Pol. (Dz. U. R. P. Nr. 112 poz. 737 z r. 1920)	Ł 1	28.—
D. Listy zastawne i obligacje krajowych towarzystw kredytu długoterm. z zabezpieczeniem prawnym (pupilarnem) w rozumieniu p. 4 art. 2 rozporządzenia Prez. Rzplitej z dn. 15/II 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 141)			75% ceny giełdowej
E. Akcje Banku Polskiego			zł. 100 115.—

Papiery wartościowe, przyjmowane jako wadja i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Uprzednie obwieszczenia w tymże przedmiocie tracą moc obowiązującą.
Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:

(—) *T. Grodyński*,
Podsekretarz Stanu.

*) Według parytetu złotego, określonego art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 65) względnie 172 zł. w złocie według parytetu ustalonego art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) w sprawie zmiany ustroju pieniężnego.

(Monitor Polski Nr. 164 z dn. 19/VII 1929 r.).

Pożyczki państwowe.

237.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 lipca 1929 r.

W myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 561), podaje się do wiadomości, że dnia 1 lipca 1929 r. zostały zamortyzowane w drodze wykupu zgodnie z planem umorzenia, załączonym do art. 2 tegoż rozporządzenia, obligacje 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 na sumę złotych 4.192.000.—.

Wyszczególnienie zamortyzowanych obligacji według odcinków i numerów podane jest w załączniku do niniejszego obwieszczenia.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:

(—) *Barański*
Dyrektor Departamentu.

(Monitor Polski z dnia 19 lipca 1929 r. Nr. 164, poz. 412).

238.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 lipca 1929 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1927 r. w sprawie umorzenia obligacji 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 491) dnia 1 lipca 1929 r. zostały zamortyzowane w drodze wykupu obligacje 5% państwowej konwersyjnej pożyczki kolejowej z r. 1926 w odcinkach, jak następuje:

po 1.200 złotych:

od Nr. do Nr.	Ilość sztuk	od Nr. do Nr.	Ilość sztuk	od Nr. do Nr.	Ilość sztuk
1087—1090	4	4664—4665	2	7602— —	1
1441—1442	2	4671— —	1	7614—7619	6
2172—2173	2	5455—5456	2	7621—7624	4
2220—2223	4	5572—5584	13	7712— —	1
2662—2663	2	6672—6677	6	7746—7748	3
3189—3190	2	6832—6833	2	7858—7861	4
3323—3325	3	6851—6852	2	7901—7904	4
3764— —	1	6903— —	1	7915—7942	28
3891—3894	4	6906— —	1	8771—8774	4
3953—3954	2	6910—6911	2	8823—8834	12
4000—4001	2	6927—6932	6	8838—8841	4
4274—4279	6	7105— —	1	9155— —	1
4506— —	1	7109—7124	16	9195—9198	4
4514— —	1	7400—7405	6	9200—9204	5
4648— —	1	7503—7507	5	9615— —	1

Ogółem zamortyzowano obligacji 185 na sumę 222.000 zł.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:

(—) *Barański*,
Dyrektor Departamentu.

(Monitor Polski z dnia 19 lipca 1929 r. Nr. 164, poz. 413).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

239.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1929 r.

o umundurowaniu urzędników celnych.

(patrz poz. 229).

240.

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE SKARBU.

P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 12 lipca 1929 roku zamianował inż. **Juljana Husarskiego** Zastępcą Dyrektora Państwowego Monopolu Tytoniowego.

P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 12 lipca 1929 roku zamianował Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Skarbu inż. **Antoniego Krahelskiego** Dyrektorem Państwowego Monopolu Spirytusowego.

(Monitor Polski z dnia 17 lipca 1929 r. Nr. 162).

P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 9 lipca 1929 r. zamianował Inspektora ministerjalnego **Edwarda Ratyńskiego** Prezesem Izby Skarbowej w Wilnie.

(Monitor Polski z dnia 18 lipca 1929 r. Nr. 163).

Przepisy emerytalne.

241.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ, MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH I MINISTRA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1929 r.

w sprawie podziału zakresu działania Ministrów przy wykonaniu ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), zmienionej ustawami z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 608), z dnia 12 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 223), z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 209), rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 475) i z dnia 7 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 798) oraz ustawą z dnia 7 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Do kompetencji Ministra Spraw Wojskowych przy wykonaniu wyżej wymienionej ustawy należą:

1) wyznaczenie komisji wojskowo-lekarskich—w drodze zarządzenia ogłoszonego w „Monitorze Polskim” oraz — w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej—normowanie ich działalności;

2) sprawy, związane z postępowaniem o uznanie za zaginione bez własnej winy osób, których zaginięcie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową — oraz orzecznictwo w tychże sprawach.

§ 2. Do kompetencji Ministra Skarbu przy wykonaniu wyżej wymienionej ustawy należą:

1) przyznawanie, wymierzanie i wypłata zaopatrzenia pieniężnego na podstawie orzeczeń komisji wojskowo-lekarskich względnie orzeczeń inwalidzkich komisji odwoławczych, wymierzanie i wypłata dodatku na pielęgnację na podstawie orzeczenia komisji wojskowo-lekarskich i na wniosek organów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz wymierzanie i wypłata dodatku na utrzymanie psa-przewodnika na wniosek organów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

2) przyznawanie, wymierzanie i wypłata zaopatrzenia pieniężnego:

a) pozostałym po inwalidach wojennych oraz po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową,

b) uprawnionym do renty rodzinom inwalidów wojennych, których prawo do renty wygasło na skutek skazania prawomocnym wyrokiem sądowym,

c) rodzinom inwalidów wojennych, umieszczonych w zakładach leczniczych, szkolnych i opiekuńczych;

3) przyznawanie zapomóg pogrzebowych osobom uprawnionym;

4) zamknięcie wypłaty zaopatrzenia pieniężnego w wypadkach przewidzianych ustawą;

5) zawieszanie wypłaty rent w myśl art. 26 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych;

6) zmniejszanie rent w myśl art. 33, 46, 47, 48 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin — na wniosek organów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

7) sprawy związane z kapitalizacją rent inwalidów wojennych, stosownie do rozporządzenia z dnia 13 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 67, poz. 596);

8) nadawanie koncesyj monopolowych;

9) wypłata należności z tytułu diet i kosztów podróży inwalidów wojennych w wypadkach przewidzianych w art. 50 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz niepozostającym w służbie państwowej członkom inwalidzkich komisji odwoławczych.

§ 3. Do kompetencji Ministra Pracy i Opieki Społecznej przy wykonaniu wyżej wymienionej ustawy należą:

1) rejestracja, ewidencja i statystyka inwalidów wojennych,

2) sprawy administracyjne związane z działalnością komisji wojskowo-lekarskich — w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych;

3) utworzenie i działalność inwalidzkich komisji odwoławczych — w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i z Ministrem Skarbu;

4) sprawy administracyjne związane z leczeniem i doleczaniem kaleków i chorób, będących następstwem odbytej służby wojskowej, oraz protezowanie inwalidów wojennych — z wyłączeniem nadzoru nad lecznictwem;

5) opieka nad pozbawionymi opieki, niezdolnymi do samodzielnego zarobkowania oraz

nad ociemniałymi inwalidami wojennymi i dostarczanie ociemniałym inwalidom wojennym narzędzi pomocniczych i psów przewodników;

6) tworzenie i prowadzenie zakładów opieki zamkniętej i schronisk przejściowych dla inwalidów wojennych;

7) opieka nad sierotami po inwalidach wojennych oraz po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku ze służbą wojskową;

8) pomoc doraźna indywidualna oraz subwencjonowanie i popieranie spółdzielni i innych inwalidzkich instytucyj samopomocy oraz związków inwalidzkich;

9) współdziałanie z Ministerstwem Reform Rolnych w sprawie osadnictwa inwalidów wojennych na roli;

10) koordynacja działalności towarzystw i komitetów pomocy inwalidom wojennym;

11) rozporządzanie specjalnem i funduszami oraz wpływami pozabudżetowemi przeznaczonemi na pomoc dla inwalidów wojennych — na podstawie przepisów, opracowanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu;

12) wnioski o przyznanie dodatku na pielęgnację w myśl art. 49 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i o przyznanie ociemniałym inwalidom wojennym dodatku na utrzymanie psa-przewodnika;

13) szkolenie i reedukacja inwalidów wojennych;

14) sprawy związane z kapitalizacją rent inwalidów wojennych — stosownie do rozporządzenia z dnia 13 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 596);

15) pośrednictwo pracy dla inwalidów wojennych oraz kwalifikowanie inwalidów wojennych i pozostałych przy obsadzaniu posad i nadawaniu koncesyj; normowanie pracy inwalidów wojennych w zakładach i przedsiębiorstwach;

16) przestrzeganie wykonywania przez odnośne instytucje i zakłady obowiązku zatrudniania inwalidów wojennych w myśl art. 54 i 55 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 1 marca 1923 r. w przedmiocie podziału zakresu działania ministerstw przy wykonywaniu ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195) w brzmieniu ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopa-

trzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 608) (Monitor Polski Nr. 65, poz. 69);

2) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 13 marca 1926 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 3 marca 1923 r. o rozciągnięciu na część górnośląską województwa śląskiego mocy obowiązującej ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 243).

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *A. Prystor*

Minister Spraw Wojskowych:

(—) *J. Piłsudski*.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 lipca 1929 r. Nr. 52, poz. 425).

242.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH, MINISTRA SKARBU, MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ, MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH I MINISTRA SPRAW WIEDLIWOŚCI

z dnia 6 lipca 1929 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzeń wykonawczych do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), zmienionej ustawami — z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 608), z dnia 12 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 223), z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 209), rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 475) i z dnia 7 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 798) oraz ustawą z dnia 7 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 229) zarządzamy co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu wykonawczem Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 stycznia 1923 r. do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu ro-

dzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 132), w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 403), rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 654) oraz obwieszczeniem Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 785) — wprowadza się następujące zmiany, względnie uzupełnienia:

1. § 4 otrzymuje brzmienie:

„Podstawą do przyznania zaopatrzenia jest orzeczenie komisji wojskowo-lekarskiej przy powiatowej władzy administracji ogólnej, wydane na wniosek lekarza referatu spraw inwalidów wojennych właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej, a określające procent utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej kalectwem (choroba), pozostającym w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Przy ustalaniu związku przyczynowego pomiędzy kalectwem (choroba) a służbą wojskową, mogą być uwzględniane: świadectwa wojskowo-lekarskie, orzeczenia szpitali, zaświadczenia szpitali o przebywaniu w stanie choroby, zapiski szpitalne o przebiegu choroby i urzędowe zaświadczenia o dokonaniu badania (roentgenogramy, badanie krwi, płwociny, moczu i t. p.), urzędowe lub lekarskie zaświadczenia o dokonaniu zabiegu chirurgicznym lub opatrunkowym, książki i legitymacje inwalidzkie, książki i zaświadczenia protezowe, zaświadczenia o udzielonych urlopach zdrowotnych i t. p.

W braku dokumentów, stwierdzających związek przyczynowy kalectwa (choroby) ze służbą wojskową, można brać pod uwagę zeznanie wiarogodnych osób, złożone przed sadem pod przysięgą, że były naocznymi świadkami faktu który spowodował inwalidztwo, względnie zaświadczenia władz administracji ogólnej.

Przy ustalaniu związku przyczynowego między kalectwem (choroba) a służbą wojskową odnośnie do osób wojskowych służby czynnej, obowiązują orzeczenia komisji rewizyjnej, działających na zasadzie wojskowych przepisów rewizyjnych“.

2. § 5 otrzymuje brzmienie:

„komisja wojskowo-lekarska składa się z przewodniczącego i dwóch lekarzy, wyznaczonych przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej“.

Terytorjalny zakres działania, siedziby i sposób postępowania komisji wojskowo-lekarskich określa osobne przepisy, wydane przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej“.

3. Pierwsze zdanie 1 ust. § 21 otrzymuje brzmienie:

„O przyjęciu inwalidy do szpitala na koszt Państwa tudzież o jego odejściu zawiadamia za-

rząd szpitala (zakładu leczniczego) właściwą władzę skarbową i właściwą powiatową władzę administracji ogólnej, podając datę przyjęcia, ilość dni pobytu i datę odejścia ze szpitala (zakładu leczniczego)“.

4. W § 24 dodaje się w ustępie pierwszym po wyrazach „służby wojskowej“ wyrazy „względnie po 31 grudnia 1930 r.“, zastępuje się zaś w drugim ustępie wyraz: „wojskowego“ wyrazem „urzędowego“ oraz wyrazy: „właściwa władzę wojskową“ wyrazami: „właściwa powiatowa władza administracji ogólnej“.

5. § 24-a otrzymuje brzmienie:

„Urzędami powołanymi do przyjmowania zgłoszeń roszczenia do zaopatrzenia inwalidzkiego są powiatowe władze administracji ogólnej (referaty spraw inwalidów wojennych), wyznaczone osobnym zarządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej, ogłoszonym w Monitorze Polskim.

Zgłoszenia, kwalifikujące się do odmownego załatwienia przedstawia starostwo właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, względnie Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy, do orzeczenia w I instancji. Od orzeczenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, względnie Komisarza Rządu m. st. Warszawy, służy stronie odwołanie się do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia orzeczenia I instancji“.

6. W § 27 zastępuje się wyrazy: „właściwej powiatowej komendzie uzupełnień“ wyrazami: „właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej“.

7. W § 28 zastępuje się w ust. 1 wyrazy: „właściwej powiatowej komendzie uzupełnień“ wyrazami: „właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej“, ustępowi zaś 3 nadaje się brzmienie:

„O tem, czy niezgłoszenie się inwalidy w przepisany termin jest dostatecznie usprawiedliwione, decyduje właściwa powiatowa władza administracji ogólnej. Od orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej służy stronie odwołanie się do właściwego wojewody (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia orzeczenia I instancji. Orzeczenie wojewody (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) jest ostateczne“.

8. W § 29 zastępuje się wyrazy: „powiatowej komendzie uzupełnień“ wyrazami: „powiatowej władzy administracji ogólnej“ oraz wyrazy: „powiatowa komenda uzupełnień“ wyrazami „powiatowa władza administracji ogólnej“.

9. W § 32 zastępuje się wyraz: „w ciągu dni 60“ wyrazami: „w ciągu dni 14“.

10. W § 38 zastępuje się wyrazy: „Ministerstwo Spraw Wojskowych“ wyrazami: „Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej“.

11. W § 40 skreśla się wyraz: „wojskowych“, zaś wyraz: „szefa sanitarnego oddziału dowództwa okrągu korpusu“ zastępuje się wyrazami: „właściwego wojewody, względnie Komisarza Rządu m. st. Warszawy“.

12. Skreśla się § 42.

13. Ustęp 2 § 43 otrzymuje brzmienie:

„W tych wypadkach zakład leczniczy winien najpóźniej do 7 dni zawiadomić o przyjęciu inwalidy właściwą powiatową władzę administracji ogólnej, podając przyczynę przyjęcia. Powiatowa władza administracji ogólnej orzeka wtedy, czy inwalida ma prawo do leczenia na koszt Państwa. Od tego orzeczenia służy zakładowi i inwalidzie odwołanie się do właściwego wojewody, względnie Komisarza Rządu m. st. Warszawy, w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia orzeczenia I instancji. Orzeczenie wojewody (Komisarza m. st. Warszawy) jest ostateczne”.

14. § 44 otrzymuje brzmienie:

„Leczenie inwalidy wojennego w zagranicznych zakładach leczniczych (szpitalach, zdrojowiskach i uzdrowiskach) jest dopuszczalne, za zezwoleniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu, jedynie w tych razach, gdy specjalna komisja, złożona z 2 lekarzy, wyznaczonych przez właściwą wojewódzką władzę administracji ogólnej (Komisarza Rządu m. st. Warszawy), oraz przedstawiciela właściwej izby skarbowej, stwierdzi, że przywrócenie zdrowia, uchronienie przed kalectwem, względnie wyleczenie z kalectwa lub uratowanie zagrożonego życia, jest możliwe tylko przez wysłanie inwalidy do leczenia poza granicami Państwa”.

15. W § 46 zastępuje się wyrazy: „odnośnej powiatowej komendy uzupełnień” wyrazami: „odnośnej powiatowej władzy administracji ogólnej”.

16. W § 47 zastępuje się wyrazy: „Ministra Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministra Pracy i Opieki Społecznej”.

17. W § 48 skreśla się w ustępie pierwszym wyraz: „niewojskowym”, zaś w ust. 2 zastępuje się wyrazy: „Niewojskowe zakłady sanitarne” wyrazami „Zakłady”.

18. W § 55 zastępuje się w ustępie drugim wyrazy: „Ministra Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministra Pracy i Opieki Społecznej”.

19. W § 57 zastępuje się w ustępie czwartym wyrazy: „Ministra Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministra Pracy i Opieki Społecznej”.

20. W § 84 zastępuje się w ustępie pierwszym wyraz: „wojskowe” wyrazem: „państwowe”, a w ustępie drugim wyrazy: „Ministra Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministra Pracy i Opieki Społecznej”, oraz w ustępie 3 wyraz: „wojskowej” wyrazem „państwowej”.

21. W § 92 zastępuje się wyrazy: „Minister Spraw Wojskowych” wyrazami: „Minister Pracy i Opieki Społecznej”.

22. § 93 otrzymuje brzmienie:

„Celem rozstrzygnięcia odwołań od orzeczeń komisji wojskowo-lekarskich (§ 4) w przedmiocie ustalenia stopnia utraty zdolności zarobkowej oraz związku przyczynowego pomiędzy tą utratą a służbą wojskową, ustanawia się:

- a) inwalidzką komisję odwoławczą przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej,
- b) inwalidzkie komisje odwoławcze przy wojewódzkich władzach administracji ogólnej”.

23. § 95 otrzymuje brzmienie:

„Do rozstrzygnięcia odwołań od orzeczeń komisji wojskowo-lekarskich, wydanych względem osób które zwolnione zostały z czynnej służby wojskowej w stopniu oficera (równorzędnego) właściwą jest inwalidzka komisja odwoławcza przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej. Do rozpatrywania i rozstrzygnięcia odwołań od orzeczeń komisji wojskowo-lekarskich, wydanych względem szeregowych, właściwą jest inwalidzka komisja odwoławcza przy tej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, na której obszarze posiada odwołujący się — stałe miejsce zamieszkania.

Inwalida może prosić na piśmie, by jego odwołanie było rozstrzygnięte przez inwalidzką komisję odwoławczą przy tej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, na której obszarze mieszka on w danej chwili. Prośbę tę rozstrzyga ten wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy), na którego obszarze zostało wydane zaskarżone orzeczenie komisji wojskowo-lekarskiej, po porozumieniu się z wojewodą na którego obszarze mieszka odwołujący się inwalida. Wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może się przychylić do takiej prośby w wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie (ciężka choroba, znaczne oddalenie, trudności komunikacyjne i t. p.). O ile odwołanie inwalidy zostało odrzucone jedynie dla braku dowodów, stwierdzających związek przyczynowy cierpienia ze służbą wojskową, w razie przedstawienia tych dowodów może inwalidzka komisja odwoławcza powziąć odmienną decyzję bez przesłuchania inwalidy i świadków, tylko na podstawie złożonych uzupełniających dowodów”.

24. § 96 otrzymuje brzmienie:

„Odwołania, jako też prośby na podstawie drugiego ustępu § 95 niniejszego rozporządzenia, wnosi się do powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej ze względu na stałe miejsce zamieszkania inwalidy. Powiatowa władza administracji ogólnej przesyła odwołanie wraz z wszystkimi aktami w drodze służbowej inwalidzkiej komisji odwoławczej”.

25. § 97 otrzymuje brzmienie:

„W skład inwalidzkiej komisji odwoławczej przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej wchodzi:

- a) przewodniczący, wyznaczony przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej,
- b) stały referent komisji, wyznaczony przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej zśród urzędników wydziału spraw inwalidów wojennych (bez prawa głosowania),
- c) delegat Ministra Skarbu,
- d) lekarz delegowany przez Ministra Spraw Wojskowych,
- e) lekarz delegowany przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej,
- f) przedstawiciel inwalidów wojennych.

Sposób mianowania członka wymienionego pod f) określi Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Do czasu mianowania tego członka, inwa-

lidzka komisja odwoławcza przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej będzie pełnić czynności w składzie członków, wymienionych pod lit. a) — e)“.

26. § 98 otrzymuje brzmienie:

„W skład inwalidzkiej komisji odwoławczej przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej wchodzi:

- a) wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy), jako przewodniczący, względnie wyznaczony przez niego urzędnik z wykształceniem prawniczym,
- b) stały referent komisji, wyznaczony przez wojewodę z pośród urzędników oddziału spraw inwalidów wojennych (bez prawa głosowania),
- c) delegat właściwej izby skarbowej (wydziału skarbowego),
- d) lekarz delegowany przez wojewodę,
- e) lekarz delegowany przez właściwego dowódcę okręgu korpusu,
- f) przedstawiciel inwalidów wojennych.

Sposób mianowania członka wymienionego pod f) określi Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Do czasu mianowania tego członka, inwalidzkie komisje odwoławcze przy wojewódzkich władzach administracji ogólnej będą pełnić czynności w składzie członków, wymienionych pod lit. a) — e)“.

27. § 100 skreśla się.

28. W § 103 zastępuje się wyrazy: „Ministra Spraw Wojskowych“ wyrazami „Ministra Pracy i Opieki Społecznej“.

29. Ustęp 3 § 104 otrzymuje brzmienie:

„Do ważności orzeczenia inwalidzkiej komisji odwoławczej wymagany jest co najmniej udział członków komisji wymienionych w § 97 pod lit. a — e i w § 98 pod lit. a) — e) lub ich zastępców.

Orzeczenia zapadają bezwzględna większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący“.

30. Skreśla się § 122.

31. W § 123-a zastępuje się w 4 ustępie wyrazy: „Ministerstwa Spraw Wojskowych“ wyrazami: „Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej“, zaś 5 i 6 ustępowi nadaje się brzmienie:

„O zwrocie kosztów, przewidzianych w ustępie 1-szym, orzekają powiatowe władze administracji ogólnej, właściwe ze względu na stałe miejsce zamieszkania inwalidy, na podstawie prawomocnego orzeczenia komisji wojskowo-lekarskiej. Od orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej służy odwołanie do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia doręczenia orzeczenia starostwa.

Orzeczenie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej jest ostateczne“.

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 grudnia 1925 r. w

sprawie wykonania ustawy z dnia 3 marca 1925 r. o rozciągnięciu na część górnośląską województwa śląskiego mocy obowiązującej ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, znajduje się w związku ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. z 1926 roku Nr. 10 poz. 69) w brzmieniu nadanem przez § 2 rozporządzenia z dnia 22 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 654), w ustępie 1 § 1 po wyrazach „z dnia 22 czerwca 1928 r.“ wstawia się wyrazy „(Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 654) i z dnia 6 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 429)“.

§ 3. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu oraz Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych z dnia 19 czerwca 1925 r. w sprawie zaopatrzenia inwalidów wojennych, zamieszkałych zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 668), wprowadza się następujące zmiany:

1. § 2 otrzymuje brzmienie:

„Podstawą do przyznania zaopatrzenia jest orzeczenie komisji wojskowo-lekarskiej, stwierdzające istnienie związku przyczynowego pomiędzy uszkodzeniem zdrowia lub okaleczeniem a odbytą służbą wojskową“.

2. § 3 otrzymuje brzmienie:

„Sposób urzędowania komisji wojskowo-lekarskich przy ustaleniu warunków, uprawniających do zaopatrzenia inwalidów wojennych, przebywających zagranicą, normuje instrukcja Ministra Spraw Wojskowych, wydana w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu“.

§ 4. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 11 sierpnia 1923 r. w przedmiocie umieszczania inwalidów wojennych, niezdolnych do samodzielnego zarobkowania i pozbawionych opieki, w zakładach opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 659), wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 5 lit. e) zastępuje się wyrazy: „powiatowej komendy uzupełnień“ wyrazami: „powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej ze względu na stałe miejsce zamieszkania inwalidy“.

2. Ostatni ustęp § 10 otrzymuje brzmienie:

„Do podania o umieszczenie w zakładzie zamkniętym dołącza właściwa powiatowa władza administracji ogólnej wszystkie akta administracyjne (akt rewizyjny) oraz ewentualnie fachową opinię lekarza urzędowego“.

§ 5. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 13 lipca 1927 r. w sprawie kapitalizacji rent inwalidów wojennych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 596) 1 ustęp § 9 otrzymuje brzmienie:

„Komisja lekarska dla spraw kapitalizacji rent inwalidów wojennych składa się z 2 lekarzy,

wyznaczonych przez powiatową władzę administracji ogólnej oraz delegata urzędu skarbowego”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:

(—) *J. Piłsudski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) *A. Prystor.*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *St. Car.*

(D. U. R. P. z dnia 23 lipca 1929 r. Nr. 53,
poz. 429).